

ZPRAVODAJ

POPELÍN a HORNÍ OLEŠNÁ

Ročník XVII.

červen 2015

č. 2/15

Milí čtenáři

tři měsíce nám uplynuly a letní vydání je hotovo. Naše redakce mohla během nich sbírat od Vás - čtenářů - buď ohlasy kladné, nebo i kritické. S novou tváří Zpravodaje jsme "dávali hlavu na špalek" především pro jeho vyšší náročnost při financování.

Ale zdá se, že jsme u Vás i u zastupitelů v dobrém pochodili a můžeme tedy nabídnout i další čísla vydání v této kvalitě tisku a můžeme se i nadále pokoušet Vám shrnout nejzajímavější události i poskytnout čerstvé informace o dění v Popelíně a Horní Olešné.

Chtěli bychom Vás požádat, pokud máte doma zajímavé fotografie Horní Olešné či Popelína, o jejich zapůjčení. My je převedeme do digitální podoby, a když budete souhlasit zveřejníme. Foto můžete donést Pavlovi Svobodovi, Popelín 222. Za Vaši ochotu Vám děkujeme.

Vaše redakce

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, dovoluji mi několik slov na úvod našeho zpravodaje. Nejprve bych Vám chtěl poděkovat za pozitivní reakce na minulé vydání zpravodaje, který vyšel v novém „hávu“. Vaše chvála potěšila jak redakci, tak členy zastupitelstva. Všichni věříme, že se nám podaří nastavenou laťku nejenom udržet, ale ještě vylepšit.

Ve druhém čtvrtletí jsme se dozvěděli, jak jsme uspěli se žádostmi o dotace v letošním roce. Můžeme říci, že jsme byli poměrně úspěšní. Z grantu jihočeského kraje jsme získali dotaci na opravu vodovodu v Horní Olešné. Její výše může činit až 1 100 000,- Kč uznatelných výdajů. Zakázku získala společnost Čevak a.s. a s realizací opravy začala v půlce června a předpokládaný konec opravy je v půlce září. Z programu obnovy venkova Jihočeského kraje 2015 jsme získali 130 000,- Kč na výměnu zbývajících částí oken a dveří na budově ZŠ a MŠ Popelín. S výměnou začne firma Plastikov, která zakázku získala, hned po skončení školního roku. Z programu úřadu práce v Jindřichově Hradci jsme získali dotaci na vytvoření čtyř pracovních míst, která jsou dnes již obsazena.

Bohužel jsme neuspěli se žádostí o dota-

ci na vybudování splaškové kanalizace s čistírnou odpadních vod v Popelíně. Důvodem zamítnutí byly vysoké náklady na jednoho trvale žijícího obyvatele. Zastupitelstvo obce musí dobře zvážit, jak dál postupovat. Určitá naděje se rýsuje na podzim, kdy by měly být vypsány nové dotační programy. Záleží ovšem, jaké budou

podmínky poskytnutí dotace.

V květnu jsme si připomněli, tak jako lidé v celé Evropě, sedmdesáté výročí od ukončení druhé světové války, nejhoršího konfliktu v dějinách lidstva. Jak tyto dny prožívali tehdejší obyvatelé Popelína, můžete vidět na následujících stránkách. Tuto událost je nutné si neustále připomínat zejména v dnešní době. Pro některé národy by bylo luxusem žít 70 let v míru, a proto si važme toho, že můžeme žít v naší zemi, která toto štěstí má.

Blahopřeji fotbalistům SK Popelín 1932 za vynikající výsledek v okresním přeboru 2014/2015 kdy v prvním roce působení obsadili výborné šesté místo.

Na závěr mi dovoluji poděkovat všem občanům Popelína a Horní Olešné, kteří se podíleli jako pořadatelé na závodě Českého poháru v silniční cyklistice – Velké ceny Popelína. Vynikajícím způsobem reprezentovali naše obce. Občanům, kteří poděl trati a v cíli vytvořili výbornou diváckou kulisu, rovněž děkuji.

Přeji Vám hezké a klidné prožití Popelínské pouti. Dětem přeji, ať si užijí prázdnin a nám všem bezproblémovou dovolenou.

(Ing. Tomáš Zaňák, starosta obce)

Velká cena Popelína

Za nádherného počasí se v sobotu 6. 6. 2015 uskutečnil dlouho očekávaný a připravovaný cyklistický závod - čtvrté dějství Českého poháru Force Cupu, který se jel jako Velká cena Popelína. Na trať se vydalo 306 cyklistů v celkem sedmi kategoriích. Vítězem v hlavní kategorii mužů na 163 kilometrů se stal Martin Haček, který jezdí za německý tým Maloja Pushbikers. Spolu s ním vystoupili na stupně vítězů Kamil Zielinski z Polska a Rakušan Stefan Rabitsch. Na trase z Popelína přes Horní Olešnou, Zahrádky, Bořetín a Českou Olešnou tentokrát hráli prim zahraniční jezdci, když se kromě Hačeckého do elitní desítky dostal jen jediný Čech Tomáš Bucháček.

Velmi pozitivní ohlasy ze stran závodníků a odborné cyklistické veřejnosti byly směřovány k organizaci závodu, zabezpečení tratě a útulnosti prostředí, ve kterém se závody konaly. Popelín navštívili kromě českých cyklistů a jejich doprovodného personálu i týmy z Rakouska, Polska, Německa, Slovenska, Slovinska a Maďarska. Je možno konstatovat, že naše krásné

obce se takto nádherně zviditelnily v rámci Evropy. Organizátoři připravili pro závod okruh dlouhý 16,3 kilometrů, který sice nebyl nijak moc náročný na převýšení, ale velmi úzké silnice doslova vybídlý startovní pole k aktivitě a závodění od prvních kilometrů. A právě díky tomu, že se podařilo na závody přilákat i velmi kvalitní zahraniční konkurenci se jelo hodně rychle a závodilo se od začátku až do konce.

Velké poděkování patří všem pořadatelům z řad našich hasičů z Horní Olešné a Popelína, sportovců, zastupitelů obce a dalších občanů, kteří zajistili pořadatelskou službu na uzavřeném okruhu z Popelína až do Zahrádek, a i přes to, že jsme takto náročnou věc organizovali poprvé, bylo vše zvládnuto na jedničku. Zajistili dále občerstvení pro účastníky závodu, pořadatele i diváky v kioscích u hřiště a na prostranství u Zámeckého rybníka. Rovněž majitelům obou restaurací U Kadleců i U Zemanů. Ochotně pomohli dotvořit zázemí závodu.

Poděkování patří starostovi obce za výraznou pomoc s náročnou organizací, propůjčením prostor obecního úřadu pro záze-

mí kanceláře závodu a rozhodčích. Dále zaměstnancům obce za pomoc s přípravou technického zázemí a Dominice Maršíkové za fotodokumentaci celého dne. Velmi důležité bylo i pochopení a pomoc zastupitelstva obce Popelín a představenstva Zemědělského družstva Popelín. Poskytly sponzorské příspěvky na tento závod. Předseda ZD Popelín pan Ladislav Ohrazda a starosta obce Tomáš Zaňák předali osobně i ceny při vyhlášení vítězů závodu.

Hlavní poděkování patří Cyklistickému klubu RBB Invest z Jindřichova Hradce pod vedením Jana Hájka za to, že se rozhodli závody uspořádat u nás a věřili, že vše dobře dopadne a občanům obce a okolí, kteří přišli jako diváci a za to, že byli velmi tolerantní při omezení provozu. Budeme velmi rádi, když se závody do našich obcí vrátí i v příštím roce.

Další fotografie, výsledky závodu a spoustu dalších informací naleznete na našich webových stránkách www.popelin.cz Sportu zdar a cyklistice zvlášť !

Ing. Jiří Houška, místostarosta obce

Zprávičky ze ZŠ a MŠ Popelín

Začátek prázdnin je velmi příjemná doba. Chvilu, na které se všichni tak těšíme, teprve nastanou a jejich plánování je vzrušující. Někdo by rád odpočíval v prosluněném lese, někdo by raději navštívil přátele, někdo spokojeně zůstane doma a jiní zase by naopak uvítali dalekou cestu. Každopádně, když něco začíná, znamená to, že něco končí. Končí nám školní rok 2014/2015 a je tedy čas, kdy se právě uplynulý školní rok a práce, která v něm byla vykonána, bilancuje. Úsilí bylo zhodnoceno a vysvědčení budou rozdána. V letošním roce jich rozdáme celkem 30. Významným dnem bude předávání vysvědčení pro šest prvňáčků, kteří dostanou svá první a pro pět pátáků, kteří od nás dostanou naopak svá poslední vysvědčení. Ale škola nejsou jen písanky, slabikář, prověrky a zkoušky. V duchu myšlenky „Nejvíce vychováváme, když si myslíme, že ne vychováváme. Nejvíce se naučíme, když si myslíme, že se neučíme“, jsme podnikali nejrůznější aktivity. Ani ve třetím čtvrtletí jsme nezapomněli snad na nic – tradice, sport, přírodu, umění, bezpečnost, kulturu i zábavu. Jaro jsme si přivítali malou velikonoční dílnou, kde si děti s rodiči vyrobily drobné dekorace. Za hudbou do Popelínské školy přijely děti ze spřátelených malotřídních škol na soutěž „Popelínská notička“, při které se děti utkaly ve zpěvu lidových písniček. A hudebně jsme pokračovali - vypravili jsme se do Prahy na hudební program s názvem „Kdo se bojí České filharmonie?“. Pak přišla

na řadu příroda. Na Den Země jsme si zahráli přírodovědné hry, řešili rébusy a kvízy, pracovali na školní zahradě, kde jsme si upravili nový záhon. Zábavou jsme si uzavřeli měsíc duben a to tradiční slavností Čarodějnic. Za sportem jsme cestovali do Žirovnice, kde proběhly atletické závody a v duchu myšlenky „Ve zdravém těle, zdravý duch“ jsme za měsíc pokračovali cyklovýletem po trase Popelín – Bořetín – Česká

ochraně a pro kluky nejvíce očekávané ukázky zbraní a vojenských aut. Po celý rok se děti účastnily soutěží, které organizovaly jednotlivé, již zmiňované spřátelené malotřídní školy, a to v angličtině v Plavsku, v recitaci v Jarošově nad Nežárkou, v orientačním běhu ve Starém Městě pod Landštejnem. Naše škola pro všechny měla připravenou soutěž nejen tu pěveckou, ale také výtvarnou. Výsledky výtvarné soutěže vyhlásila naše

paní ředitelka při návštěvě ZŠ a MŠ Lodhřov, kde se konalo již několikáté putovní setkávání malotřídních škol, kde bylo pro děti připraveno všemožné vyžití a bohatý program. A co by byl konec školního roku bez výletu a tradiční zahradní slavnosti! Jako výlet jsme zvolili návštěvu ekocentra Vespolek z.s. za Radouňkou, kde jsme prožili celý den v době neolitu. Děti získaly zkušenosti s obstaráváním jídla, měly možnost si jídlo také samy připravovat, nebo se na přípravě podílet. Získaly zkušenosti se směnným i peněžním obchodem, poznaly závislost člověka na přírodě, kterou dnes již téměř nezažíváme. Pochopily, jaké souvislosti s sebou nese dnešní způsob obchodu a pěstování potravin. Program byl velmi hezký připraven a podle reakce dětí lze usoudit, že si den užily. A jak se vydařila zahradní slavnost? Ta to už je na vašem posouzení..... Ted'

už přichází na řadu rozloučení. Děkujeme za celoroční spolupráci všem, kteří nám pomáhali. Přejeme všem krásné léto a příjemné prožití dovolené. Budeme se těšit na další setkávání v příštím školním roce.....

L. Šimonová

Olešná se zastávkami v přírodě. Znalosti o bezpečnosti vlastní i ostatních si děti prohloubily při návštěvě dopravního hřiště v Jindřichově Hradci. Velkou událostí, a nejen pro děti, byla návštěva vojáku z Bechyně, kteří si pro nás připravili povídání o zdravotě, protichemické

Popelín včera a dnes

Popelín - vlakové nádraží

Úsilí o vybudování železnice trvalo téměř 20. let. Po dlouhých jednáních bylo na jaře 1882 schváleno vybudování čtyř železničních úseků, v nichž byla i trať Jihlava - Jindřichův Hradec - Veselí. Stavba započala v roce 1884 vykolikováním trati a byla slavnostně otevřena dne 3. 11. 1887. Tento den projel první vlak i naší stanicí Popelín.

(zpracoval: Pavel Svoboda)

foto kolem roku 1940

foto 2015

Popelín včera a dnes

Popelín - vlakové nádraží

Když byl 5. května 1945 v Popelíně odstaven transport se sedmi německými tanky a třicetičlennou německo-maďarskou posádkou, vyžvala jej správa stanice ke stažení zbraní do rukou místních četníků. Hlavně tanků se však otočily na budovu nádraží i na domy v obci. Napjatou situaci vyřešil až příchod Rudé armády. Němci z tanků utekli a Maďaři se vzdali.

(zpracoval: Pavel Svoboda)

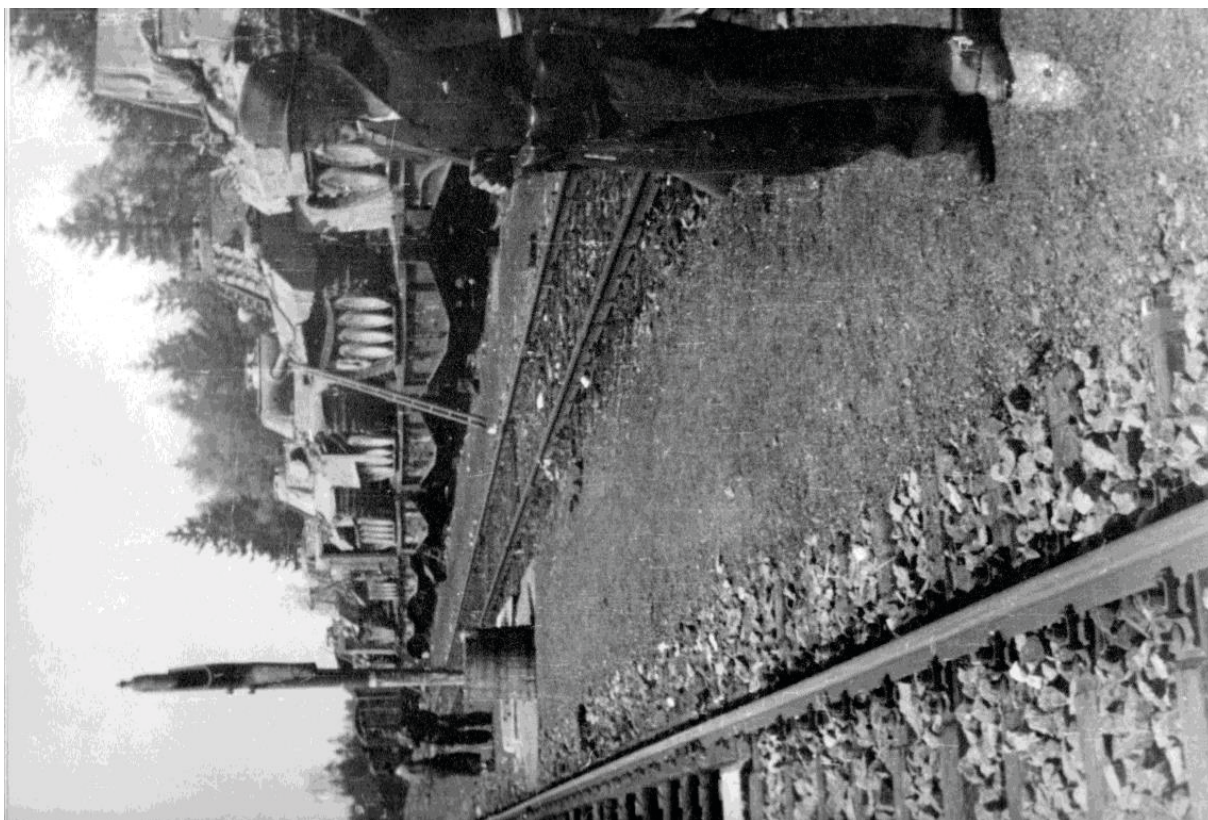

foto 1945

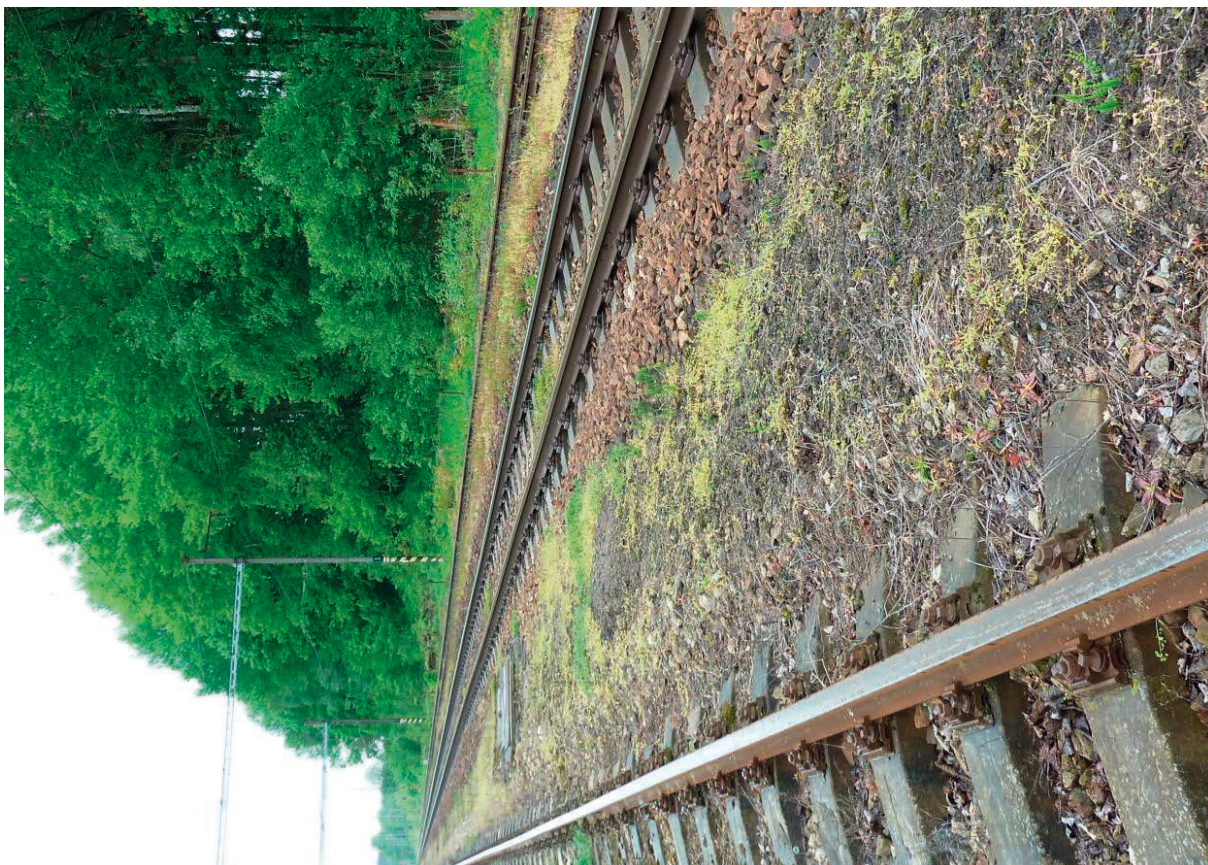

foto 2015

Vzpomínka při příležitosti 70. výročí osvobození Popelína Rudou armádou

Konec druhé světové války, jehož 70. výročí si letos připomínáme, přijímali i obyvatelé Popelína s radostí a nadějí. Rudá armáda postupovala rychlým tempem od východu a všichni se těšili, že brzo skončí období Protektorátu, kdy Češi nebyli pány ve své zemi. Měli za sebou 6 dlouhých let, ve kterých si nikdo nebyl jistý životem, zvláště v období Heydrichiády a vyhlazení Lidic. Samozřejmě, že i mezi Popelínáky panovaly obavy z blížící se fronty, někteří kopali jámy v leších, kde si ukrývali cennosti a jídlo.

Již počátkem roku 1945 mohli pozorovat letky bombardovacích angloamerických letadel směřujících na sever a severovýchod. 1. dubna provedlo několik amerických letadel hloubkový nálet na naše nádraží a ostřelovalo cisterny stojící na kolejích. Ještě štěstí, že cisterny byly prázdné, jinak by s Popelínem bylo zle. Během náletu byly zpětrhány telefonní dráty a poškozeny střechy skladišť.

Počátkem května projížděli naši vesníci ve dne v noci vojáci ustupující německé armády. Měli napilno, věděli, že Rudá armáda je jim v patách. Celé kolony ustrašených německých uprchlíků spěchaly směrem na Bednářeček - k západu. Nepojízdná vozidla zůstávala v příkopech a uprchlíci ve spěchu nasedali na další kolemjdoucí vozy.

9. května dorazila Rudá armáda do Telče a směřovala dál na Studenou. Každou hodinu byla očekávána i v Popelíně. První sovětský voják, nejspíš spojka, přijel na kole 10. května v dopoledních hodinách (viz foto).

Podle slov pamětníka dorazili první tři Rusové od Bořetína na motorce se sajdkárou. Byli pozváni hostinským p. Zemanem do hospody, kde jim jeho žena nabídla smažená vejce. Vojáci zprvu odmítli, prý „až si vezme on, hostinský“. Báli se snad otravy?

Další roty vojáků přijíždějících na vozech byly vítány hudbou z amplionů umístěných na průčelí hospody. Týl a zásobování zajišťoval pásový traktor se třemi valníky. Zásobovači požádali hostinského, zda by mohli s vozy zajet na dvůr a přenocovat v hospodě. Bylo jim to samozřejmě umožněno a nocovali v šenkovně.

Nikdo se tu však dlouho nezdržel, sověští vojáci spěšně projížděli naší vesnicí dál na západ, aby byli co nejdříve v Praze. Popelín byl naštěstí přímých bojů mezi sovětskými a německými vojsky ušetřen.

Skončil šestiletý útlak, a i když poválečný vývoj nesplnil všechna očekávání našich občanů, bylo dosaženo alespoň toho, že již 70 let žijeme v míru. Věřím, že právě tato skutečnost je pro nás pro všechny nejdůležitější.

Mgr. J.Čevelíková, kronikářka

první sovětský voják na kole

kolona od Bořetína

směr Bednářeček

pohled shora

poznáváte chlapce před sovětskými vojáky?

Zamyšlení

V dnešní době často mnoho věcí kritizujeme a máme jistě v mnoha případech pravdu. Je tolik věcí, které by se měly změnit a zase na druhé straně by se měly udělat. Jsme hodně obklopeni negativními zprávami a někdy je nám z nich hodně smutno. Sami však cítíme, že čím více se budeme zabývat negativními zprávami, tím více budeme z nich smutnější. Čím více budeme kritičtí ke svému okolí, tím méně mu budeme rozumět a něco v nás zhořkne. Jde o to, aby se člověk děním kolem nás nenechal „otrávit“, proto si myslím, že je pro nás dobré se snažit o pozitivní vidění věcí. Pro ilustraci bych uvedl vyprávění Marka Twaina

Je sobota odpoledne a všichni kluci mají volno kromě Toma Sawyera, který byl odsouzen, aby natíral třicet metrů dlouhý a devět stop vysoký plot. Maminka chtěla, aby se učil pracovitosti a bylo na něj spoleh. Byl v tom i trest za jeho průšvihy. Tom v tom však viděl jen ten trest a byl z toho smutný. Co řekne klukům, kteří se půjdou koupat? Nemusel dlouho čekat. Přichází Ben, všemi obávaný pro svůj častý výsměch. „Hej, starý brachu, galeje, co?“ „Ach, to jsi ty Bene, vůbec jsem tě nepostřehl.“ „Poslyš, jdu plavat, nechceš jít náhodou se mnou? Ty ale raději pracuješ, jistě zůstaneš tady, vid?“ Tom si ho udiveně od shora dolů měří a pak říká „Čemu vlastně říkáš práce?“ – „Co, copak tohle není práce?“ Tom opět namočil štětec a lhostejně poznamenal: „Snad jo, já vím jen tolik, že to je něco,

co mi sedí.“ No nebudeš mi věšet na nos, že to děláš s potěšením?“ Štětec klouže po plotu nahoru a dolů. „S potěšením? No nevidím, proč ne. Kdy se dostane našinec k natírání plotu? To se každý den nepodaří.“ To vrhlo na věc nové světlo. Ben uvažoval a ohryzával dále své jablko. Tom dělal štětcem opatrně tahy sem a tam, pak poodstoupil, aby zkontroloval výsledek a přitom se nestaral o Bena. Zatímco Tom pokračoval v práci, Ben ho se zájmem sledoval. Náhle řekl: „ty Tome. Nechal bys mě chvíli natírat?“ Po chvíli přicházeli další kluci a i ti se nechali strhnout. Do večera byl plot natřen. Když to maminka uviděla, nestačila se divit a jen pověděla: „no vidíš, když chceš, tak to jde“.

Stanislav Forst, farář

Pivovar Popelín

O historii vaření piva v Popelíně toho zatím mnoho nevíme, ale traduje se, že v místním klášteře vařili pivo mniši již koncem 16. století. Nové dějiny vaření se začaly psát v roce 2013, kdy se začal budovat Popelínský pivovar v prostorách hospody U Zemanů. Pro umístění technologie byla použita jak její přízemní část, kde se nachází varna na 500 litrů, tak i sklepní prostory, kde jsou spilečné kádě, ležácké tanky na 9500 litrů piva.

Tam jsem se také potkala s Jaroslavem Zemanem, který má to vše většinou na svědomí.

Kdy a kde se tento Váš úspěšný, ale riskantní podnikatelský záměr zrodil?

„Kde jinde, než u piva“, odpovídá jednoduše a pokračuje: „Se švagrem jsme chodili různě na piva a nikde nám moc nechutnalo. A tak padlo rozhodnutí, že si uděláme lepší“, říká a s úsměvem dodává, že kdyby věděl, co to dá práce a starostí, tak by do toho nešel.

„Prostředí kolem vaření piva je mi od mala dobře známé, trávil jsem totiž celé své prázdniny prolézáním pivovaru ve Studené, kde byl v 70. letech můj strýc Karel Zeman sládkem. A tak jsem se do toho pustil.“

Na to jsou třeba znalosti...

„Jel jsem nejprve do pražského pivovaru U Tří Růží, tam bylo mé první vaření. Pak jsem studoval ve Veselí nad Lužnicí u prof. Ivana Dufky, který vařil přes 20 let v Regentu. Ten jezdí za mnou stále. Ale hlavně mě učil David

Mareš, bývalý sládek v Benešově v pivovaru Ferdinand. Nyní tam dělá sladovníka.“ (pozn. vlastní chatu na Famelkách)

A dál...

„V Čechách je 280 minipivovarů - to je konkurence velká. První Popelínské pivo bylo hotovo 1. 3. 2014. Za první rok se uvařilo 45 hektolitřů, což je 90 tisíc piv. Letos je plán 150 tisíc piv.“ Dodává Jarda a mezi řečí neustále odbíhá kontrolovat průběh svezování. Se svou ženou zastane všechno kolem běžného chodu. Pivo i sám osobně zaváží do hospod třeba v Praze, Brně, Jihlavě, Cejle. Poblíž třeba do Kaprouna nebo Dolní Pěny. Některé odběratele oslovil sám, jiní se ozvali sami. Stalo se tak především po velkém úspěchu na soutěžním poli, který se dostavil už po roce vaření. Při Jarní ceně sládků, které se konalo ve Zvíkovském Podhradí, se 10° světlé výčepní i 13° polotmavé shodně umístila na třetích místech. Přihlášeno bylo 115 pivovarů. Gratulujeme.

A jaká piva dnes zvládáte vařit?

„Největší odbyt máme na Světly ležák (Popelínská 12°), pak vaříme Světly výčepní (Popelínská 10°) a Polotmavý ležák (Tumaperk). Novinkou je zavedení Speciálů. Plánuju, že každé dva měsíce bude uveden nějaký jiný druh. Nyní jsme uvařili Speciál Světla 13° (Siláka). Všechna piva jsou českého typu, ne-

filtrovaná, nepasterizovaná. Jsou to živá piva. Spodně kvašená.“

Jak to všechno zatím stiháte?

„Špatně. Na jiné věci není čas. Všechno muselo jít stranou, i věci, které nikdy nedeženu. Třeba jsem včera propásl školní besídku své vnučky. Zatím tu není nikdo, kdo by mě ve výrobě zastoupil. Musím mít i velkou podporu v rodině. Ve svých 54 letech jsem se do toho pustil celkem pozdě, o to víc se snažím splatit půjčené peníze, které mám našťastí od své rodiny. Kdybych začal podnikat s úvěrem od bank, mám spočítáno, že by půllitr piva musel být alespoň o 10 Kč dražší. Do toho bych v tom případě nešel. Zatím se ale všechno vydává po dobré cestě a stávám se klidnějším.“

A jeden tip na závěr. Od té doby, co Jaroslav Zeman pije pravidelně své živé, nepasterované pivo, tak ho vůbec nepostihuje žádná „rýmička“....

Léto nám už dávno zaklepal na dveře, začíná sezóna vyprahlých krků a orosených čel. I proto mi nezbyvá nic lepšího, než vám popřát krásné prožití následujících teplých dní a – Hurá na pivo!!!

S pozdravem Dana Hesová

